



Uvedenie novej liturgickej praxe do života metropolie

Drahí bratia a sestry, kňazi a veriaci! Zo srdca vás všetkých pozdravujem. Obraciam sa na vás pastierskym listom pri uvedení novej liturgickej praxe do života metropolie – podávania Najsvätejšej Eucharistie deťom a nemluvňatám po krste.

Táto starodávna východná prax sa počas dvesto rokov existencie Prešovského biskupstva u nás nepraktizovala. V duchu Druhého vatikánskeho koncilu, pápežských dokumentov a na základe záverov prvého metropolitného zhromaždenia začíname túto prax východných cirkví – podávanie Eucharistie deťom aj nemluvňatám – v celej Gréckokatolíckej metropolitnej cirkvi sui iuris

na Slovensku. Ak túto prax východných cirkví prijmem zodpovedne a vážne, zaiste môže veľmi prehĺbiť a obohatiť náš duchovný život.

Dnes, v čase veľkého sekularizmu a pôžitkárstva, keď nás prekvapujú stále nové experimenty v živote človeka a navádzajú nás k nemorálnemu životu a k hriechu, je veľmi dôležité, aby deti mali čím skôr osobnú skúsenosť so sviatostným Ježišom Kristom, aby sa Ježiš ubytoval v ich dušiach skôr než hriech.

Chcem pripomenúť, že už niekoľko rokov sa v Prešovskej metropolii pri svätom krste udeľujú spolu všetky tri iniciačné sviatosti: krst, myropomazanie (birmovanie) a Eucharistia. Teraz sa posúvame o krok ďalej a budeme podávať Eucharistiu aj nemluvňatám a deťom nepretržite od krstu až po čas sviatosti zmierenia a pokánia. Tomuto vážnemu kroku však musia predchádzať vhodné katechézy, dobre prednesené a vysvetlené veriacim. Nemluvňatá sú po krste v stave milosti posväcujúcej, a preto sa im má podávať chlieb života – Najsvätejšia Eucharistia.

Drahí kňazi a veriaci, Eucharistia je potrebná, je nutná pre náš duchovný život, pre náš rast v Kristovi. Máme ju vždy hodne a s úžitkom prijímať, s čím lepšou prípravou, lebo vidíme, ako sa táto sviatosť v niektorých miestnych cirkvách sprofanizovala.

Nemecký kardinál Joachim Meisner, už pred štrnástimi rokmi v Bratislave na zasadaní KBS, povedal:

„Na Západe sme stratili dve sviatosti: sviatosť zmierenia, lebo ľudia sa už nespovedajú. A stratili sme aj sviatosť Eucharistie, lebo ju všetci prijímajú bez prípravy, bez svätej spovede a veru už neveria, že Eucharistia je živý Ježiš Kristus.“

Drahí spolubratia kňazi a milí veriaci! Pamätajte na slová sv. apoštola Pavla:

„Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie“

(1 Kor 11, 29). Preto prosím všetkých rodičov, aby si dobre uvedomovali, že svojim deťom, ktoré budú prinášať či privádzať k svätému prijímaniu, majú dávať aj svoj živý príklad viery, teda že sami budú čím častejšie prijímať Eucharistiu.

Nedávno mi jeden otec hovoril, že jeho dve deti sa pripravujú na prvé sväté prijímanie. Po jednej náuke, keď sa vrátili domov, rodičom povedali:

„Ocko, mama, pripravujeme sa na prijatie Ježiška, ale prečo ho vy v chráme neprijímate?“

“Rodičia zostali zaskočení a museli deťom vysvetliť:

„My nemôžeme prijímať Eucharistiu, lebo sme iba civilne zosobášení...“

Iste mi dáte za pravdu, že deti si veľmi všímajú život svojich rodičov, a vôbec nás dospelých, aj náš duchovný život. Pri ich výchove ešte viac ako naše slová účinkuje náš príklad. Stále platí: „Slová povzbudzujú, ale príklady priťahujú.“

Musíme si ale všetci uvedomiť, že Eucharistia nie je magická vec, ale živý Ježiš Kristus, Syn Boží, chlieb života, pokrm na ceste do večnosti. Majme túto sviatosť vo veľkej úcte a čím hodnejšie a častejšie ju prijímajme. Učme deti, že Ježiš sa nám dáva za pokrm a my ho máme často, najlepšie pri každej svätej liturgii, prijímať do svojho srdca, ale nikdy nesmieme byť v ťažkom hriechu, lebo by to bola svätokrádež. Na záver pastierskeho listu ešte základná a veľmi dôležitá norma podľa východného i západného kánonického práva.

1. Ak rodičia náležiaci do Gréckokatolíckej cirkvi nemajú možnosť ísť do vlastného chrámu a idú do chrámu latinskej Cirkvi, latinský kňaz nesmie odmietnuť podať Eucharistiu gréckokatolíckemu dieťaťu. Táto norma platí len v prípade, že existuje fyzická nemožnosť ísť do gréckokatolíckeho chrámu. (Iste treba ísť ešte pred svätou omšou do sakristie a poprosiť kňaza, aby ste ho neprosili až pri svätom prijímaní.)

2. Ak veriaci latinskej Cirkvi prichádzajú do gréckokatolíckeho chrámu, deti patriace k latinskej Cirkvi nesmú prijať Eucharistiu, a ak kňaz vie, že ide o dieťa náležiacie k latinskej Cirkvi, Eucharistiu mu podať nesmie.

Gréckokatolícky kňaz vedomý si odlišnosti od východnej praxe im má vysvetliť, že musia čakať do veku stanoveného latinskou Cirkvou.

Drahí bratia a sestry, milí kňazi, rehoľníci a všetci naši veriaci, zo srdca vám žehnám, aby prijímanie Eucharistie deťom a nemluvňatám prinieslo veľký duchovný úžitok našej cirkvi.

Sláva Isusu Christu!

Mons. Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup a metropolita

Uložiť